

rer åbnede op for, at vi kan diskutere, om vi skal have en eller anden en grænse for – sådan hørte jeg det i hvert fald, og jeg håber virkelig, at det er det, som bliver sagt – hvor lidt tid man kan få som enkeltelev med sin lærer. Det er jo det, det handler om, det er det, der er det vigtigste: at vi sørger for, at der er tid i undervisningen til at tage hånd om den enkelte elev.

Kl. 20:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Sophie Løhde.

Kl. 20:58

Sophie Løhde (V):

Socialistisk Folkeparti hører ofte mange spændende ting.

Jeg hæftede mig meget ved den her indledning, som fru Nanna Westerby brugte som sådan en motivation for det beslutningsforslag, som Socialistisk Folkeparti nu her i dag står bag, altså de her ord om, at fru Nanna Westerby deltog i en demonstration, fordi der indtil 1999 havde været en bestemmelse om klassekvotienten. Og i den forbindelse har jeg bare et meget enkelt og simpelt spørgsmål, nemlig hvilket parti det var, der var støtteparti for den regering, der sad i 1999.

Kl. 20:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 20:58

Nanna Westerby (SF):

Tak for det. Nu var det ikke regeringen, der i 1999 fjernede loftet over klassekvotienten; det var noget, der skete i overenskomstforhandlingerne. Men SF har siden 2001, hvor der første gang begyndte at blive ballade med stigende klassekvotienter, været støtte for det her beslutningsforslag. Det har vi også udtalt flere steder, og vi har fremsat det gentagne gange. Og vi fremsætter det nu igen, fordi vi synes, det er vigtigt at få stoppet en ond spiral.

Kl. 20:59

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Sophie Løhde for endnu en kort bemærkning.

Kl. 20:59

Sophie Løhde (V):

Det er jo nogle helt nye argumenter, som Socialistisk Folkeparti her står og opfinder i salen, nemlig at når det er en overenskomstforhandling, kan regeringen bare fralægge sig ethvert ansvar for, hvordan den overenskomstforhandling falder ud. Det skal jeg huske at tage med,

næste gang der er overenskomstforhandlinger på en masse andre områder.

Mig bekendt var amterne jo også finansieret af staten, og dermed var det den til enhver tid siddende regering, der – også på det tidspunkt, i 1999 – var ansvarlig for at tilvejebringe den økonomi, som man nu mente var passende i forhold til amterne og dermed i forhold til gymnasierne. Derfor synes jeg bare, at man ikke kan lade være med at undre sig en lille smule over, at partierne bag beslutningsforslaget her i dag enten selv sad i regering eller var støtteparti for den regering, som så i 1999 bare blindt accepterede, at man fjernede den bestemmelse. Og det er så det, man i dag skråsikkert holder på at man skal indføre. Det giver ikke sådan helt mening.

Kl. 21:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 21:00

Nanna Westerby (SF):

Jeg er virkelig rigtig skuffet over den reaktion. Jeg synes, det er en helt, helt forkert reaktion på, at vi står med klasser, hvor der sidder 35, 36 elever. Vi har set en tendens til flere elever i klasserne. Det interessante må da være, hvordan vi stopper den tendens. Der synes jeg virkelig, det burde være der, vi skulle tage fat. Og jeg synes, at et ansvarligt regeringsparti burde se på, hvordan man kunne gøre noget for at stoppe en tendens til flere elever i klasserne, når vi nu fra flere videnskabelige undersøgelser har hørt, at det faktisk betyder noget for de svageste elever.

Kl. 21:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 21:01

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan ikke lade være med at bore lidt mere i det, for jeg synes, det er lidt pudsigt. Altså, jeg ved ikke, hvordan fru Nanna Westerby vil stille sig, hvis vi sådan forestiller os en rent hypotetisk situation – jeg håber ikke, at det sker – hvor Dansk Folkeparti lige pludselig går fra at være støtteparti for den nuværende regering til så at være i opposition til en socialistisk regering, og vi så året efter siger, at vi nu mener, at der skal være en klassekvotient på 26 eller noget i den stil, hvor vi i alle årene før det så har sagt, at der ikke behøver at være det. Hvordan tror fru Nanna Westerby at folk vil opfatte sådan en koven-